

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی مبانی نظریه ارتباط گرایی در عصر دیجیتال و تاثیر آن بر آموزش و یادگیری

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی علوم تربیتی، روانشناسی، مشاوره، آموزش و پرورش (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

امیررضا نجفونددریکوندی - دانشجوی کارشناسی پیوسته رشته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان امام رضا (ع) اندیمشک

امیرحسین نجفونددریکوندی - دانشجوی کارشناسی پیوسته رشته آموزش ابتدایی دانشگاه فرهنگیان امام رضا (ع) اندیمشک

طوران افسردیر - کارشناسی ارشد آموزش دبستانی و پیش دبستانی

مهسا افسردیر - کارشناسی ارشد، گروه مهندسی کامپیوتر، دانشکده فنی مهندسی، واحد علوم تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف این مقاله بررسی و تحلیل نظریه یادگیری ارتباط گرایی است که در چند سال اخیر مورد اقبال پژوهشگران قرار گرفته است. نظریه ها اساس هر رشته و علمی را شکل می دهند و با ارائه دیدگاه منسجم و منظم از پدیده ها، امکان توصیف و تبیین و پیش بینی آن ها را فراهم می آورند. ولی هنوز این نظریه ها به طور کلی نتوانسته اند اسرار پدیده یادگیری را به طور کامل آشکار کنند. عصر جدید پارادایم های یادگیری، رویکردها و نظریه های آموزشی جدیدی را به وجود آورده و موجب ظهور و ارائه نظریه های یادگیری جدیدتری شده است. یکی از این نظریه ها ارتباط گرایی است. از نظر ارتباط گرایی، یادگیری عبارت است از فرآیند خلق ارتباطات جدید؛ به عبارت دیگر، یادگیری فرآیند شکل دهی و شکل گیری شبکه هاست. در حال حاضر این نظریه، نظریه های یادگیری رفتار گرایی، شناخت گرایی، ساختن گرایی را به چالش کشیده است. بنابراین با توجه به رشد و گسترش این نظریه که بر حوزه های یادگیری در عصر فناوری و دیجیتال تاکید دارد، این نظریه می تواند به عنوان همکار جدید نظریه های یادگیری نه جایگزین آنها، رهنمودها و کاربردهای زیادی، برای یادگیری الکترونیکی به همراه داشته باشد.

کلمات کلیدی:

نظریه های یادگیری، نظریه ارتباط گرایی، دانش، یادگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1602019>

